

องค์ความรู้

ภาษาวัฒนธรรม

โดยสถาบันภาษาและวัฒนธรรม

เทศกาลของอินโดนีเซีย ตอนที่ ๒

วันฉลองสิ้นสุดเดือนถือศีลอดของอินโดนีเซียถือเป็นวันหยุดราชการนาน ๒ วันแต่เนื่องจากวันฉลองนี้ทุกคนต้องไปพบปะกับญาติและครอบครัวซึ่งส่วนมากจะอยู่ต่างจังหวัดรัฐบาลจึงเพิ่มวันหยุดให้เป็นหยุดยาว ๕-๕ วัน และ ๑ วันก่อนวันฉลองคนก็เริ่มกลับภูมิลำเนาถิ่นซึ่งจะเรียกกิจกรรมนี้ว่า mudik มูดิก รถโดยสารสาธารณะก็มีการจองตั้งแต่ ๒ อาทิตย์หรือมากกว่าก่อนวันฉลองโดยเฉพาะรถไฟส่วนมากคั้วจะหมดตั้งแต่ ๑ วันก่อนวันฉลองถนนสายหลักที่ออกต่างจังหวัดก็จะติดขัดแต่ก็มีบริษัทเอกชนมากคอยสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ร้านอาหาร เครื่องดื่มแจกฟรีบริการรวดเร็วทำให้ตลอดการเดินทางกลับภูมิลำเนานั้นมีบรรยากาศที่คึกคักตลอดทาง

เมื่อถึงวันฉลองผู้คนจะเริ่มต้นวันด้วยการไปละหมาดตอนเช้าซึ่งเรียกว่า shalatied ซอลัด อีด ที่ลานโกลัมฮัจยีที่ได้เตรียมไว้เพื่อละหมาดตอนเช้าโดยเฉพาะละหมาดจะเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ ๑ นาฬิกาจนเสร็จสิ้นประมาณ ๒ นาฬิกา แต่ละคนจะสวมใส่เสื้อผ้าใหม่เสื้อผ้าใหม่นี้ไม่ได้หมายถึงการฟุ่มเฟือยแต่การที่คนคนหนึ่งได้ถือศีลอดครบเดือนถือว่าเหมือนเป็น

คนที่มีใจบริสุทธิ์เหมือนเกิดใหม่ดังนั้นเสื้อผ้าใหม่ก็เหมือนสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นคนเกิดใหม่นี้หลังจากละหมาดเช้าแล้วก็จะกลับไปรวมญาติส่วนที่สำคัญคือในวันนี้ต่างคนจะกล่าวคำขออภัยกันและกันลูกหลานก็จะไปหาผู้ใหญ่เพื่อขอขมาซึ่งเรียกว่า sungkem ซุงเกิม ผู้ใหญ่ก็จะให้พรลูกหลานกิจกรรมต่อมาคือกินอาหารร่วมกันซึ่งจะมีเมนูประจำวันฉลองนี้คือ lontong ลอนตง หมายถึง ข้าวที่หนึ่งนึ่งในห่อใบตองเป็นทรงกระบอกยาวเวลาจะกินจะหั่นเป็นแว่น ๆ กินกับ sate ซาเต คือ สะเต๊ะ oporayam โอโปรี อายัม เป็นแกงกะทิไก่ไม่เผ็ดรสชาติออกหวานเล็กน้อย sambalgoreng ati ซัมบัล โก เรง อา ตี ก็คือตับวัว มันฝรั่ง มาน้ำพริกอาจจะมีการใส่อย่างอื่นเพิ่มเติมอย่างเช่น มันฝรั่งอบหั่นเป็นสี่เหลี่ยมลูกเต๋าสะตอ หรือกุ้งด้วย การไปเยี่ยมเยียนญาติผู้ใหญ่หรือญาติสนิทมิตรสหายจะใช้เวลา ๑-๒ วัน วันที่เหลือถือว่าเป็นวันพักผ่อนและวันที่ชาวสถานที่ท่องเที่ยวก็จะเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยว

เทศกาลของอินโดนีเซียยังมีต่อคราวหน้า.

สำหรับสุฮาร์ย เยียน
บลธิษา สูดนุย สรุป